

Offentliggjort d. 16. februar 2010

Ventureselskaber – management fee – TfS 40924©

*Af advokat (L) Bodil Christiansen og
advokat (H), cand. merc. (R) Tommy V. Christiansen*

www.v.dk

Østre Landsret har ved en dom af 15/1 2010 ændret Landsskatterettens kendelse ref. i TfS 2008, 868, idet landsretten således har afvist, at et ventureselskab kan fratække management fee som en driftsomkostning.

Jeg har i JUS 2008/35 omtalt Skatteministeriets kommentar til Landsskatterettens kendelser ref. i henholdsvis TfS 2008, 868 og 869. De to kendelser omhandler den skattemæssige behandling af ventureselskabers udgifter til formueadministration.

Som anført i JUS 2008/35 har det historiske udgangspunkt her været, at udgifter til administration af værdipapirer har været fradragsberettiget i medfør af statskattelovens § 6, jf. UfR 1942.278 H, hvor Højesteret anerkendte fradragsret for et sagførersalær for forvaltning af en post offentlige obligationer.

Fradragsretten for personer blev i 1989 indskrænket ved ligningslovens § 17 C, men blev opretholdt i uændret form for selskaber. D.v.s. at dommen UfR 1942.278 H fortsat er gældende for selskaber.

Med sagerne ref. i TfS 2006, 744 LSR og TfS 2008, 636 LSR satte SKAT imidlertid spørgsmålstegn ved ventureselskabers skattemæssige fradragsret for udgifter til formueadministration. Den skattemæssige behandling af ventureselskabers udgifter omfatter samtidig spørgsmålet om beskatningen af de aktiegevinster, der konstateres i selskaberne.

Offentliggjort d. 16. februar 2010

I den førstnævnte sag, ref. i TfS 2006, 744 LSR indrømmede Landsskatteretten selskabet fradragsret for en udgift på 19,6 mio. kr. til en ekstern porteføljeforvalter for administration af selskabets ”investeringsaktier”. Samme resultat nåede Landsskatteretten frem til i den senere kendelse ref. i TfS 2008, 636 om et selskabs udgifter til et management fee.

Rækkevidden af disse to afgørelser er kommenteret af Skatteministeren i et svar til Folketingets Skatteudvalg af 17/9 2007. Skatteministeren anførte her bl.a., at:

”De to afgørelser understreger, at et selskabs udgifter til formueadministration kan fradrages, hvis udgiften har direkte sammenhæng med selskabets erhvervelse af skattepligtig indkomst, jf. statskattelovens § 6 a. Fradrag kan kun nægtes, såfremt dele af de pågældende udgifter ikke har den nødvendige sammenhæng med indkomsterhvervelsen, men snarere tjener til sikring af den del af selskabets formue, som kan afhændes skattefrit. Det bemærkes i den forbindelse, at aktier som udgangspunkt ikke kan afhændes skattefrit.

Det vil i relation til udgifter til administration af en aktieportefølje sige, at fradrag kun kan nægtes, hvis den enkelte formueforvalters investeringsrådgivning kan henføres til aktieinvesteringer, der specifikt er foretaget med henblik på at opnå udbytter og/eller avancer, der ikke er eller kun rent undtagelsesvist vil være skattepligtige.”

Videre anførte skatteministeren:

”Jeg vurderer, at den aktuelle afgørelse ligger i forlængelse af afgørelsen fra 2006. Efter min opfattelse kan afgørelsen ikke siges at rykke på grænserne for, hvornår et selskab har fradrag for løbende udgifter til formueadministration, men den er udtryk for, at det vil være meget vanskeligt for SKAT at bevise, at en investeringsrådgivning kan henføres til aktieinvesteringer, som specifikt er foretaget med henblik på at opnå skattefri afkast.”

Offentliggjort d. 16. februar 2010

Problemstillingen kom på ny op til overfladen i sagerne ref. i TfS 2008, 869 LSR og TfS 2008, 868 LSR, der begge blev kommenteret af Skatteministeriet i TfS 2008, 875 DEP.

Departementet har i kommentaren beskrevet ministeriets præmisser for dette forlig. Skatteministeriet konstaterede med henvisning til skatteministerens tidligere udtalelser her indledningsvist, at *"Udgangspunktet er således, at der er fradrag for ventureselskabers udgifter til formueadministration. Fradrag kan dog nægtes, hvis SKAT kan bevise, at en investeringsrådgivning kan henføres til aktieinvesteringer, som specifikt er foretaget med henblik på at opnå skattefri afkast.*

Vedrørende særligt sagen ref. i TfS 2008, 869 LSR var der tale om et ventureselskabs fradrag for advokatudgifter vedrørende overvejelser om eller forsøg på investeringer i porteføljeselskaber.

Landsskatteretten afviste her fradragsret, bl.a. med henvisning til, at udgifterne ikke vedrørte selskabets allerede etablerede formue.

Denne kendelse blev efterfølgende indbragt for domstolene, hvor Kammeradvokaten tog bekræftende til genmæle. Som begrundelse henviste Skatteministeriet i kommentaren ref. i TfS 2008, 875 DEP til selskabets oplysninger under domstolsbehandlingen om, at selskabets realiserede gevinster og tab ved salg af aktier ejet i mindre end 3 år var betydeligt større end realiserede gevinster og tab ved salg af aktier ejet i mere end 3 år. Selskabet havde derfor efter ministeriets opfattelse afkræftet formodningen for, at aktierne i porteføljeselskaberne skulle ejes i mere end 3 år.

Samtidig med, at Skatteministeriet tog bekræftende til genmæle i sagen ref. i TfS 2008, 869 LSR, indbragt Skatteministeriet Landsskatterettens kendelse ref. i TfS 2008, 868 LSR for domstolene.

Denne sag drejede sig om et ventureselskab, der investerede risikovillig kapital i en række nystartede, men lovende højteknologiske virksomheder. Selskabet havde ingen ansatte, og havde i stedet indgået en managementaftale med et datterselskab til en af

Offentliggjort d. 16. februar 2010

selskabsaktionærene. Datterselskabet varetog i det hele ventureselskabets drift, og modtog herfor et management fee, der blev beregnet som en procentdel af selskabets kapital.

Ved Landsskatteretten fik ventureselskabet med henvisning til TfS 2008, 636 LSR medhold i, at dette management fee var fuldt ud fradragsberettiget for selskabet, når bortset fra et såkaldt "opstartsfee" fra selskabets første regnskabsår, der dækkede omkostninger ved selskabets etablering af administration m.v.

I Østre Landsret gjorde Skatteministeriet gældende, at ventureselskabets investeringer i "tidlige" virksomheder var foretaget med henblik på at opnå skattefri avancer ved afståelse efter 3 års ejertid. Selskabets udgifter til management fee var derfor efter ministeriets opfattelse ikke forbundet med fradragsret.

Landsretten tog ved sagens afgørelse afsæt i, dels at omkostningsfradrag efter statsskattelovens § 6 forudsatte, at omkostningerne var afholdt med henblik på at opnå en skattepligtig indkomst, og dels at ventureselskabets indtægter ved salg af porteføljeselskaberne som udgangspunkt var skattefri, hvis ejerandelene blev afhændet efter 3 år.

På baggrund af en række konkrete omstændigheder i sagen fandt landsretten dernæst at måtte lægge til grund, at det honorar, som ventureselskabet betalte for datterselskabets varetagelse af selskabets interesser i overensstemmelse med managementaftalen af 29. juni 2001, i det væsentlige vedrørte erhvervelse af skattefri indkomst.

Herefter var betingelserne for at fradrage selskabets udgifter til management fee efter landsrettens opfattelse ikke opfyldt, og fradrag blev følgelig nægtet selskabet.

Helt grundlæggende savnes der fortsat en stillingtagen til, hvorledes sondringen mellem, om management fee er knyttet til skattepligtige eller skattefri gevinster på ventureselskabernes aktier, forholder sig til UfR 1942.278 H og den hertil knyttede praksis, hvor en sådan sondring ikke ses at være anlagt.

Offentliggjort d. 16. februar 2010

Retsstillingen i henseende til fradrag for management fee skal tillige ses i lyset af retsstillingen i henseende til næringsbeskatning af ventureselskabers gevinst på aktier, hvor en gennemsnitlig *forventet* ejertid på under 3 år efter omstændighederne vil føre frem til, at selskabet må anses som næringsdrivende med aktier, jf. senest TfS 2008, 162 SR.

En strategi om en ejertid i en kort periode, dvs. under 3 år, vil således vel kunne give grundlag for fradrag for management-fee, men vil samtidig kunne udløse næringsbeskatning af selskabet.

Med den nye aktieavancebeskatningslov vil sondringen mellem skattefrie hhv. skattepligtige aktiegevinster på anlægsaktier i øvrigt fremadrettet få en ganske anden vinkel.

Et yderligere problem i disse sager har drejet sig om, hvem der må anses som rette omkostningsbærer af udgifterne til formueadministration. Skatteministeriet fremførte her til støtte for en subsidiær påstand om delvis fradragsret det synspunkt, at en del af de afholdte udgifter til management fee måtte anses som udgifter til ledelse af porteføljeselskaberne, og ikke havde karakter af formueadministration. Ventureselskabet var efter ministeriets opfattelse følgelig ikke rette omkostningsbærer af disse udgifter, der rettelig burde bæres af porteføljeselskaberne selv. Med det ovennævnte udfald af Østre Landsrets dom forelå denne problemstilling imidlertid ikke til prøvelse i sagen.

— o —